

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Struțu Victor xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.01.2019 - 25.04.2019;

Instanță de apel: 18.05.2019 - 19.06.2019;

Instanță de recurs: 27.09.2019 - 13.11.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 25 aprilie 2019, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Struțu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 2 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Struțu Victor, înțelegând caracterul ilegal al acțiunilor sale, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut o masă vegetală uscată mărunțită de culoare cafeniu-gălbui cu miros specific în cantitatea de 5,16 grame, care conform raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-4558 din 20 decembrie 2018, reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoidul sintetic 5-Fluoro-ADB, analog al substanței stupefiante 5F-AKB 48, care este inclusă în tabelul I - substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale, lista nr.2 - substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05 octombrie 2004, pe care a păstrat-o fără scop de înstrăinare până la data de 02

octombrie 2018, aproximativ ora 21:10, când a fost ridicată de angajații Batalionului de Patrulare și Reacționare Operativă al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, în timp ce acesta se afla în mun. Chișinău, str. Pietrarilor, 14/3. Iar, conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, masă de 5,16 de grame de substanță 5-Fluoro-ADB, care este analog al substanței stupefiante 5F-AKB 48, constituie proporții deosebit de mari.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de respingerea cerinței acuzatorului de stat de a încasa cheltuielile judiciare, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 2 049,40 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a invocat că, sentința este ilegală în ceia ce privește refuzul în admiterea solicitării acuzatorului de stat de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare în cuantum de 2 049,40 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare numite în cadrul urmăririi penale.

În acest sens, a notat că obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Astfel, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În final, acuzatorul de stat a reiterat prevederile art.art.227, 229 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2019, a fost admis apelul, casată parțial sentința în partea încasării cheltuielilor de judecată și în această parte pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispusă încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 680 lei în contul statului.

În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut argumentele din apelul acuzatorului de stat privind netemeinicia respingerii solicitării acuzatorului de stat referitor la încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-4558 din 20 decembrie 2018.

În consecință, instanța de apel a reiterat prevederile art.art.227, 228, 229 Cod de procedură penală și a reținut ca fiind justificate solicitările procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-4558 din 20 decembrie 2018, în sumă de

1 680 lei. Or, potrivit normelor legale menționate, cheltuielile judiciare solicitate pentru efectuarea expertizelor urmează a fi încasare din contul inculpatului.

Pe de altă parte, cu referire la solicitarea acuzatorului de stat de a fi încasată suma de 349,56 lei cu titlu de salariu al procurorului și suma de 19,84 lei cu titlu de consumabile, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or, în acest sens, acuzarea nu a probat în nici un fel temeinicia solicitărilor sale.

5. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în interesele inculpatului Struțu Victor, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, în latura cheltuielilor de judecată, cu menținerea.

În motivarea cerințelor sale, a enunțat prevederile art.6 parag.2 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Olumului, potrivit cărora sarcina probațiunii este pusă pe seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de prezumția nevinovăției, principiu prevăzut de art.8 Cod de procedură penală.

Drept consecință, a subliniat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului, și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului.

Reieșind din textul art.142 alin.(1) Cod de procedură penală și art.75 alin.(3) Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, a menționat că inculpatul nu a solicitat personal numirea și efectuarea raportului de constatare tehnic-științific, acesta a fost solicitat de organul de urmărire penală în vederea administrării probelor. Astfel, cheltuielile de efectuare a raportului urmează să fie achitate din bugetul de stat, fapt reiterat și de prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală. Opinează că, la judecarea cauzei instanța de apel nu a respectat întocmai principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces penal echitabil, astfel, ilegal a dispus încasarea cheltuielilor de judecată.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a adoptat soluția în conformitate cu modificările operate la art.143 Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului, Colegiul penal reține că titularul critică decizia instanței de apel sub temeiului pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

În esență, recurentul critică decizia doar din considerentul că, în viziunea sa,

instanța de apel greșit a admis solicitarea din cererea de apel cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 1 680 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la efectuarea raportului de constatare tehnic-științific nr.34/12/1-R-4558.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a admite solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 680 lei, suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnic-științific.

Astfel, art.227 alin.(2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, instanța de recurs relevă dispoziția alin.(2) art.229 Cod de procedură penală potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată poartă un caracter facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal constată, că suma de 1 680 lei a fost necesară pentru efectuarea raportului de constatare tehnic-științific nr.34/12/1-R-4558 din 20.12.2018 (f.d.28-31).

În această ordine de idei, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel, care corect a admis solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în suma de 1 680 lei.

În plus, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că, „cheltuielile de efectuare a expertizei urmează să fie achitate din bugetul de stat, fapt reiterat în art.143 alin.(2) Cod de procedură penală”. Or, prin legea nr.316 din 22 noiembrie 2017 (în vigoare din 09 februarie 2018), a fost exclus alin.(2) din art.143 Cod procedură penală, iar raportul de constatare tehnic-științific a fost efectuat după aceste modificări.

Mai mult, recurentul nu a formulat argumente indubitabile care să ateste că nu este acceptabilă soluția de a lăsa plata cheltuielilor judiciare pe seama inculpatului și că, în speță, urmează a fi pusă plata acestor cheltuieli în sarcina statului.

Colegiul penal că, la examinarea cauzei de către instanța de apel, au fost respectate prevederile legale prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar eroarea de drept invocată de către recurent prescrisă la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu a fost constatată la examinarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzencu Aurelia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Struțu Victor xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizie pronunțată motivat la 13 noiembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac